

Noves apostes inversores a Catalunya

Nestlé hi portarà la seva divisió tecnològica i Siemens hi obrirà un centre d'R+D

Seu de Nestlé a Esplugues ■ EPA

Recapte per garantir llet als infants de les famílies vulnerables

S'inicia la campanya 'Cap nen sense bigoti'

Hi ha guerrers que neixen sense armadura
 Descubreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Col·labora!
 #BornToBeExtraordinary

Amb l'impuls de la col·laboració de:

Vall d'Hebron

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIMECRES • 30 de maig del 2018. Any XLIII. Núm. 14652 - AVUI / Any XL. Núm. 13522 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-10

Govern definitiu

CANVIS • El president Quim Torra nomena quatre nous consellers i desbloqueja el govern

ARTADI • No assumirà Empresa sinó Presidència i serà la portaveu

EL NOUS NOMENAMENTS PROPOSATS PEL PRESIDENT TORRA

Elsa Artadi Presidència i portaveu	Laura Borràs Cultura	Damià Calvet Territori	Àngels Chacón Empresa	Alba Vergés Salut

PARITAT • Entren tres dones i el nou executiu serà molt més igualitari que no ho era el primer

QUERELLA • Un dels primers acords serà una querella contra Rajoy

Familiars dels presos catalans, dels d'Altsasu i de Valtònyc al Parlament Europeu, amb eurodiputats ■ ACN

L'Estat, retratat a Europa

Rajoy i Sánchez confien tenir el suport del PNB

Els bascos no defineixen el seu vot i el PSOE negocia amb ERC i el PDeCat

EL PUNT AVUI+
 TELEVISIÓ

Xevi Xirgo entrevista Artur Mas
 Avui a 'En confiança' a les 20.30 i a les 23.00 h

ni una gota més!

HUMITAT-STOP

No amagui la humitat, elimini-la per sempre!

Distribuidor per la província de Girona:
ANTONI PAGÈS - 17753 ESPOLLA - Tel. 972 563 418
 Mòb. 678 323 938 - antonipages@telefonica.net

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Exaltació nacionalista

Acte de presentació d'Espanya ciutadana, la plataforma d'Albert Rivera per accedir a La Moncloa. Entre els convidats hi

ha membres de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat. Ciutadans no té cap mena de pudor a utilitzar el nom de les víctimes en va i es cita Miguel Ángel Blanco, sense cap referència a la seva condició de regidor del PP. En l'acte també hi és present Inés Arrimadas, erigida en una mena de Joana d'Arc que lluita contra els infidels. La bandera espanyola s'exposa "sense demanar perdó" i la cantant Marta Sánchez, la Marilyn Monroe dels patriotes espanyols, es posa a cantar l'himne entre llàgrimes. En la seva intervenció, el president de Ciutadans reclama un nou nacionalisme que no distingeixi entre "blaus i vermells" i demana viure'l "sense complexos". Rivera apel·la a Macron, però el seu discurs recorda un altre Rivera, anomenat José Antonio, o un altre francès, Marine Le Pen. Com és prou sabut, el naciona-

L'acte de presentació de la plataforma que pretén dur Albert Rivera a La Moncloa és el paradigma del nacionalisme més caspós

lisme necessita enemics externs i Rivera fa constants referències al perill del separatisme, al mateix temps que presenta el procés com "una oportunitat per reforçar l'orgull de pertinença". Mentre intervé, el públic crida "Jo soc espanyol!" i "Visca Espanya!". En l'acte també es reproduïx un discurs de Manuel Valls, a qui un periodista francès va definir com un "Sarkozy bis que (...) aposta per la política de la por, a la manera neoconservadora i traeix els valors de la República i del Partit Socialista". Valls, però, ha fet amnèsia del passat i ara es permet el luxe de repartir etiquetes de racisme.

Per a qualsevol persona mínimament objectiva, l'acte anterior seria descrit com el paradigma del nacionalisme més caspós. Però, com que alguns no acostumen a fer servir el mirall, deixem que sigui el portaveu oficial del PP, La Razón, qui ho qualifiqui. L'endemà, aquest diari analitzava l'acte i advertia que hi havia trobat "resons antics que ens transporten al mateix maniqueisme nacionalista que es pretén combatre". Doncs això.

Ombres de Primavera

Imma Merino

Bergman davant del nazisme

Després d'haver-me referit en aquestes ombres primaverals a *Temps salvatge*, l'obra de Josep Maria Miró, i a les reflexions sobre Hanna Arendt que Fina Birulés va exposar al Museu d'Història dels Jueus de Girona, reprenc la idea de desenvolupar-hi idees tot just esbossades o el·lidides en les meves cròniques del recent festival de Canes. Bergmaniana com sóc, un matí vaig trobar temps per veure-hi, al marge de la secció oficial a concurs, un documental a propòsit d'Ingmar Bergman que, realitzat per la sueca Jane Magusson, s'estructura a l'entorn d'un any, el 1957, fonamental en la vida i obra del cineasta: en un estat constant d'ansietat, somatitzat amb un dolor d'estómac insuportable, va dirigir cinc muntatges teatrals, va estrenar *El setè segell* i va realitzar *Maduixes salvatges*.

En el centenari del naixement del director, que es complirà el 14 de juliol vinent, es va projectar a Canes un altre documental que, concebut per Margarethe Von Trotta amb el títol *A la recerca d'Ingmar Bergman*, s'interroga sobre l'herència del mestre. No el

“Creu que va ser un innocent que, enlluernat per la brillantor del culte a l'heroisme, no va veure l'obscuritat

vaig poder veure, però m'han dit que és més amable en relació amb Bergman que el documental de Magusson: *Un any, una vida*, que, certament, no és cap hagiografia. Tot i reconèixer l'immens valor de l'obra del cineasta, que també va ser sempre un home de teatre, el discurs que s'hi exposa sobre Bergman insisteix que va ser un "mentider" (cosa que, de fet, ell mateix re-

coneix al seu llibre de memòries *Llinterna màgica*) que va amagar, transfigurar o suavitzar certs aspectes de la seva vida. En canvi, hi ha la idea que els seus films contenen un autoretrat implacable: l'artista que no va tenir cura dels seus films, l'amant infidel, etcètera. Llegint *Llinterna màgica*, vaig pensar que Bergman tampoc no va ser gaire condescendent amb ell mateix. Magusson creu que sí i només aportarà un exemple especialment significatiu: afirma que Bergman relativitza a les memòries la seva fascinació per Hitler, arran d'una estada a Alemanya l'any 1934 en un intercanvi, i el fet que, mantenint-se favorable a Alemanya durant tota la II Guerra Mundial, va resistir-se un temps a creure les revelacions sobre els camps d'extermini. Tanmateix, rellegint *Llinterna màgica*, Bergman ho explica pràcticament tot, la qual cosa no vol dir que no faci mal saber-ho. I, a més, m'he adonat d'una justificació inquietant: creu que va ser un innocent que, enlluernat per la brillantor del culte a l'heroisme, no va veure l'obscuritat. Quina mena d'innocència és aquesta?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/sd7t26>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Valia la pena?

Com que ahir el president Torra va substituir els quatre consellers que no li agradaven a Mariano Rajoy i va desencallar la formació del nou govern, correm el perill que ara vostès es preguntin si tot plegat ha valgut la pena. Si Torra sabia que en un moment o altre hauria de fer aquests relleus (que ho sabia), valia la pena? Valia la pena passar els deu dies de desencontres que hem passat? A mi em sembla que sí. Em sembla que sí perquè aquests deu dies han servit, un cop més, perquè es visualitzés qui encallava què. Qui encallava la formació del nou govern? Quim Torra? Ha quedat clar que no, que qui ho encallava era Rajoy, Llarena, Sánchez, Rivera i tots aquells demòcrates que consideren que uns senyors que estan en presó preventiva i no han estat jutjats ja no tenen cap dret polític. No ha estat, encara que no els ho sembli, temps perdut. Com tampoc no va ser un

“Il·lusos els qui es pensin que nou govern és sinònim de normalitat

temps perdut proposar Puigdemont, Sánchez i Turull com a presidents de la Generalitat. Ha estat un temps que se'ns ha fet llarg, potser sí, però que era necessari per demostrar qui encallava què. No han volgut Puigdemont, no han volgut Sánchez i no han volgut Turull de presidents de la Generalitat. I no han volgut que Rull, Turull, Comín i Puig fossin consellers del nou govern. I tot i això, tot i que hi ha hagut un continu de traves, i tot i que el govern espanyol ha acabat fent trampes amb el DOGC, Torra ha optat per des-

encallar-ho. No ha estat un temps perdut. Ha estat un temps necessari no només per la restitució moral d'algun dels empresonats i exiliats sinó per argumentar jurídicament algunes de les accions judicials que un dia o altra s'hauran de resoldre a Europa. Hi ha govern, i això és un descans, però hi continua havent empresonats i exiliats. I mentre n'hi hagi, i mentre hi hagi la causa general que hi ha oberta, que hi hagi govern no serà (no pot ser de cap manera) sinònim de normalitat. Per això, em sembla, s'equivocaran aquells qui es pensin que ja està, que ara tot serà com abans i que tornarem al dia a dia com si res. Més que nomenar un nou govern (que també) el que ahir va fer Torra va ser posar fi a les excuses de Rajoy per no aixecar el 155. No volies un govern efectiu, Mariano? Doncs ja el tens. Il·lús, però, i il·lusos vostès, si es pensen que això serà sinònim de normalitat.

EDITORIAL

Ni un segon més de 155

Després que Mariano Rajoy certifiqués per carta la tossuda negativa del govern espanyol a publicar al 'Diari Oficial de la Generalitat' el decret de nomenament del govern català amb els consellers Jordi Turull i Josep Rull (a la presó), i Toni Comín i Lluís Puig (a l'exili), el president Quim Torra va signar un nou decret que ha de desbloquejar definitivament l'executiu català. Després de posar en evidència de manera diàfana la voluntat de La Moncloa –i no només de La Moncloa– de no acceptar els resultats del 21 de desembre, Torra ha incorporat canvis en el seu gabinet que han de portar de manera immediata l'aixecament de l'article 155.

El president Torra s'ha vist obligat a desistir de la restitució dels consellers a la presó i a l'exili, però s'ha carregat d'arguments jurídics per interposar una querrela per prevaricació contra Rajoy per haver impedit la publicació al DOGC del decret de nomenament. No es pot interpretar la decisió de Quim Torra com una claudicació davant dels poders de l'Estat, sinó més aviat com un exercici de pragmatisme després d'haver posat davant del mirall les vergonyes dels que no han acceptat els resultats electorals. Un exercici de pragmatisme que tampoc no es pot confondre amb un retorn a la normalitat institucional. Amb presos polítics i exiliats, continuarà l'excepcionalitat. Les prioritats que s'ha marcat el govern ho deixen prou clar.

Una de les crítiques més fonamentades que havia rebut la composició del govern de restitució que proposava Quim Torra en primera instància era que només hi havia tres dones. Amb el nomenament de Laura Borràs (Cultura), Àngels Chacón (Empresa) i Alba Vergés (Salut), rectifica de tal manera que l'executiu quedarà format per sis dones i set homes.

De reüll

Anna Serrano

Nervis al PP

Al PP només li agraden els pronunciaments judicials que li convenen. Li han agradat aquells que han portat els líders independentistes –polítics i de la societat civil– a la presó, als quals han mantingut privats de llibertat. En canvi, l'han disgustat els provinents d'Alemanya i de Bèlgica, que han rebutjat l'extradició dels que es mantenen a l'exili. I li ha desagradat especialment la sentència de la primera etapa del cas Gürtel, que marcarà un punt d'inflexió en la legislatura i possiblement en la història del PP. L'Audiència Nacional

El PP ha oblidat el protocol·lari respecte per les decisions judicials

ha certificat l'existència d'una caixa B a la formació; és a dir, d'un sistema de finançament il·legal, des del 1989. I ha constatat que el testimoni del president del partit i president del govern espanyol, Mariano Rajoy, aduint que el desconeixia, no és creïble. Una plantofada gegant, o moltes.

La gravetat de la situació i l'obligada moció de censura impulsada pel PSOE han comportat que els populars hagin oblidat al calaix el protocol·lari respecte per les decisions judicials. L'exemple el va protagonitzar ahir la seva secretaria general, María Dolores de Cospedal, al Congrés, on va qüestionar totes i cadascuna de les acusacions que es fan en les 1.700 planes de la sentència. L'existència de la caixa B, va arribar a dir, és un fet que “no està contrastat”. Ho està, com també els nervis d'un PP corcat i assetjat per la corrupció. I encara amb procediments oberts.

Les cares de la notícia

FILLA DE JOAQUIM FORN

Anna Forn

Denúncia a Estrasburg

Els familiars dels presos polítics catalans han interpellat les institucions europees des de la seu del Parlament Europeu, on han denunciat l'Estat espanyol perquè no busca justícia, sinó venjança. També hi han participat familiars dels joves d'Altasu i del grup de suport a Valtonyc.

PRESIDENT DE LA REPÚBLICA ITALIANA

Sergio Mattarella

Veto polèmic

La decisió del president de la República Italiana de vetar el ministre d'Economia que proposava la majoria parlamentària i que responia al programa electoral, ha provocat una crisi política amb evident repercussió econòmica i a més contradiu clarament el principi democràtic.

XEI D'EL CELLER DE CAN ROCA

Joan Roca

Imatge solidària

És important i digne d'elogi el compromís del xef d'El Celler de Can Roca posant la seva imatge al servei de la campanya de recollida de llet impulsada pel Banc dels Aliments. Es tracta d'aprofitar una posició de privilegi com a referent de la cuina catalana i mundial per ajudar els menys afortunats.

Tal dia com avui fa...

1 any **Data i pregunta**
El govern veu imprescindible fixar aviat data i pregunta. Els partits sobiranistes s'afegeixen a la demanda de les entitats civils.

10 anys **El PP s'enfonsa**
La crisi interna fa duplicar la distància amb el PSOE en només dos mesos. La ministra Magdalena Álvarez torna a ser la més mal valorada.

20 anys **Més caos al Prat**
Els aeroports espanyols viuen una jornada encara més caòtica que la de dijous a causa de la negativa dels controladors a fer hores extraordinàries.

Full de ruta

David Marín

El diàleg i la sordesa

Els incidents provocats per ciutadans (alguns d'ells Ciutadans amb majúscules, segons s'ha sabut després) que per la força van voler retirar les creus i els teixits grocs que uns altres ciutadans havien col·locat a les platges com a expressió de protesta pels presos i exiliats polítics catalans, ha tingut una resposta per part dels líders del progressisme oficial i immaculat que, reconeguem-ho, ens hauria de sorprendre però ja fa temps que ha deixat de fer-ho. L'alcalde Ada Colau va aprofitar de seguida els incidents per tuitejar que el que cal és diàleg, i no confrontació. També des del PSC es va invocar el diàleg damunt de tanta confrontació i divisió social. El president del partit i alcalde de Lleida, Àngel Ros, donava ordres a la Guàrdia Urbana de retirar llaços grocs per tal de preservar la *neutralitat* de l'espai públic. La censura dels símbols per garantir la convivència. La pau dels cementiris.

Naturalment que cal diàleg. Però per dialogar cal que les parts s'expressin. I una part de la societat catalana, una part prou important per formar i mantenir majories al Parlament fins i tot en les condicions electorals més injustes i salvatges, i prou sòlida per organitzar referèndums pacífics i defensar-los dels cops de porra en un acte de desobediència civil massiva sense gaires precedents al món, el que està expressant ara mateix és que hi ha presos polítics, i que l'Estat espanyol ha enfilat una deriva represora i autoritària que l'acabarem patint tots, no només els republicans. Si Ada Colau vol diàleg, per què no comença per defensar amb contundència el dret dels ciutadans a expressar-se sense ser increpats, en lloc d'invocar el mantra del diàleg, buscant una equidistància entre els que s'expressen i els que no volen que els altres s'expressin? Si Àngel Ros vol neutralitat a la via pública perquè ningú no se senti ofès, per què manté noms vinculats al franquisme a les plaques dels carrers, després que tanta gent i tantes entitats l'hagin advertit del malestar que els genera?

És clar que cal diàleg. De fet, des del 2012 la majoria de la societat vol dialogar amb l'Estat sobre el seu dret a decidir. Però alguns no escoltaven seriosament, sinó que pensaven que allò era un bluf i que, després del soroll, ells en recollirien els reds polítics. I no hi ha pitjor sord que qui no vol sentir.

Tribuna

Francesc Camps i Palou. Arquitecte

Incòmode Tànatos

Un grup nombrós de veïns es manifesten en una avinguda d'una ciutat. Expressen un visible rebuig per la rehabilitació d'una vella nau industrial molt propera que acollirà la instal·lació d'un tanatori. Estan indignats imaginant la, per ells, feixuga presència de Tànatos. A les ciutats, més que en altres entorns, hi ha una certa tendència a rebutjar realitats que fan nosa a la imatge que desitgen d'elles mateixes, estèticament validada per uns estàndards universals perfectament travats des de la publicitat, des de la correcció *cool* d'una ciutadania indestructible, i últimament també des d'un carrinelló, estúpid i miop sentit comú polític.

TAMBÉ SOL PASSAR que els desproveïts –de vida, de joventut, de senderi, de tot...– presents físicament en l'escena urbana, des d'un seguici fúnebre fins al jaç improvisat en un caixer nocturn, o presents mitjançant la seva materialització urbana en forma d'edifici, trasbalsen aquesta concepció escènica nostra, exigent de confort. Els Tànatos, i altres components del repartiment simbòlic,

com Geras o Ate, no tenen cabuda en el nostre medi urbà, sovint tendent a la infantilització manifestament incompleta i sovint saturada d'èpica buida.

AQUESTA CONCEPCIÓ ESCENOGRÀFICA falsament asèptica fa que no ens estranyi que, per exemple, un munt de residències d'avis estiguin en plantes primeres de carrers oblidats que, amb molta sort, disposen d'un pati per sortir-hi, però tancat en si mateix, sense vistes, sense contacte amb la vida –aquella vida–, en comptes d'obrir-se posant-los a primera línia a participar del brogit de la ciutat, a ostentar la seva condició de viscuts, fins l'últim minut. M'inclino a pensar que

aquests veïns, més espantats que revoltats, perceben aquest nou equipament com una amenaça doble que se superposa: a la nau industrial existent, ja de per si dura, poc domèstica, se li afegirà un suposat santuari destinat a la mort, amb tots els funestos atributs que la seva imaginació pot concebre. En la suma d'elles, de fet.

CERTAMENT SERIA una mirada feta des de l'arquitectura, des de la percepció significativament i enraonada de l'arquitectura. La part positiva és que la manera de canviar aquesta percepció i la seva representació en la nostra imaginació, també és pot fer des de l'arquitectura. Des de la seva capacitat transformadora i des de la seva ineludible responsabilitat. Hi ha prou exemples a la història de l'arquitectura en què edificis amb usos diguem-ne estigmatitzats han desactivat la seva penyora per aportar altres visions de l'humà, del quotidià i del simbòlic. Mantinguem una certa exigència en permetre que l'arquitectura parli i aportï noves mirades a desencontres entre nosaltres i, per exemple, els nostres propis mites.

“Els desproveïts trasbalsen la nostra correcta concepció escènica”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Covar l'ou de la serp

■ La biologia ens explica que la serp pon els ous sota terra i deixa que l'escalfor del sol vagi covant-los i naixen les serpents. Una imatge que serveix per aplicar-la a la nostra societat. La serp (ideologia d'extrema dreta, innocent ella a ulls dels altres éssers) pon els ous, els ultranacionalistes espanyols, en un terreny que sembla innocu i marxa tranquil·lament, després emergiran les serps verinoses. L'actuació descara da i fetota del diputat de Cs Carlos Carrizosa, de cara als mitjans de la capital d'Espanya, fou d'escàndol, amb un menyspreu i una violència verbal que transgredeix les bones maneres i educació que s'han d'exigir a les sessions del Parlament. Tot això dona ales als grups unionistes que cada vegada s'envaltenen més i ja han passat a les amenaces i en alguns casos a les agressions

perquè, com amb els fets de Blanquerna, no els passarà res, se saben protegits per policia i la judicatura. Espanya pon els ous sota el terreny català i Catalunya amb els seus recursos cova els ous que després quan surtin picaran amb tota la ràbia els que els han covat!

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

Espanya, un guirigall

■ Rivera farà bo el Rajoy i en sorrarà aquells que varen ser els seus mecenes per salvar l'Espanya dels seus negocis, els de l'Ibex 35. Posarà el país potes amunt si aplica les polítiques de centralitzar el poder i assimilar les comunitat autònoms dins d'un mateix marc competencial tal com va prometre. Franco ho va deixar tot ben lligat i els seus marmessors, els de l'Ibex 35, han estat els que han preservat el seu testament punt per punt. Una

monarquia i un rei que va jurar-li fidelitat més enllà de la mort, uns partits que defensarien més que les ideologies el concepte d'estat nació i moltes més realitats que el poble encogat per l'odi no podia ni pot veure més enllà del nas com Espanya se'n va cada dia que passa més en orris, i no per culpa dels catalans, sinó pels falangistes de Cs i els franquistes del PP i del PSOE que no volen perdre pistonada, ara tu, ara jo i demà passat el gran interrogant, l'interrogant d'una desfeita més que anunciada, mentre el catalans els diem adéu.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (Baix Llob.)

La màgia de la música

■ Vaig tenir l'oportunitat d'assistir a la presentació del documental *Simfonia*, produït per Mediapro, en la clausura del festival Docs Barcelona. Dona a conèixer la creació del projecte

fundat i encapçalat pel tenor peruà Juan Diego Flórez, Simfonia pel Perú, creat el 2011, un projecte que aposta per la inclusió social dels nens a través de la música, donant-los la possibilitat de créixer, d'entrar en una orquestra, cantar en un cor i triar una sèrie de valors. Actualment Simfonia del Perú ajuda 8.000 nens i nenes dels 21 nuclis més pobres d'un Perú marcat per les desigualtats i la manca d'oportunitats. Flórez va assumir el projecte per la capacitat de transformació que té l'educació musical. És una història molt emotiva a través de les vivències de tres nens de barris en risc d'exclusió social que somien treure la seva família del perillós entorn on viuen. Al documental s'observa clarament que l'acció social del projecte augmenta l'autoestima, creativitat i perseverança dels nens que hi participen. Molt recomanable.

ANTONI VILANOVA CASALS
Barcelona

La frase del dia

“No hi ha cap caixa B al PP, encara que ho digui un jutge; és que els jutges són infal·libles, senyoria?”

Maria Dolores de Cospedal, PRESIDENTA DEL PP

Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

La República groga

Potser el principal retret que se li pot fer ara, al moviment sobiranista, és el d'haver passat de parlar de república a demanar respecte pels símbols, els representants i les institucions. El llaç groc ha ocupat el lloc de l'estelada. L'Estat ha reaccionat d'una manera tan desorbitada i fins i tot il·legal enfront del procés català que ens ha fet retrocedir fins a posicions prèvies al dret a decidir: la batalla pel groc, pel llaç de solidaritat amb els presos polítics; la recuperació de les institucions intervingudes en virtut del 155, la impossibilitat de formar govern, el despertar del dimoni feixista als carrers...

TOT SONA MÉS A "LLIBERTAT, amnistia i estatut d'autonomia" (el lema del febrer de 1976) que no a república, enmig d'una reculada en la percepció que com a societat tenim dels nostres drets polítics. La persecució de cantants de rap, de rock; el segrest de publicacions incòmodes amb el poder; la soledat dels jutges espanyols en la seva croada contra els polítics independentistes a l'exili –que no troba complicitat en cap judicatura europea–; la sensació d'injustícia davant d'uns jutges que no volen entrar a considerar la violència que van rebre els votants l'1-O passat; sumat a l'escàndol de la condemna del PP per corrupció, ja en sentència pel cas Gürtel; més el creixement de l'espanyolisme desinhibit de Ciudadanos, amb el seu nacionalpopulisme de manual –a punt en les enquestes d'assaltar l'alternativa a La Moncloa–, tot fa que l'independentisme s'hagi de confondre amb un altre moviment de fons, el d'una mobilització pels drets elementals: tolerància, respecte a les institucions pròpies, capacitat dels ciutadans d'expressar-se lliurement, etc.

ARA MATEIX, L'AMBIENT és el d'una altra transició, com si el procés català hagués estat el desencadenant d'una altra mort de dictador, encara que aquest segon enterrament potser serà més difícil, portarà més dificultats perquè els vigilants de l'or-

todòxia no necessiten fer ara cap cessió, i poden reafirmar-se en les seves posicions amb total desimboltura; fan del discurs contra el catalanisme el principal punt d'un programa polític que els permetria arribar a dalt de tot. No hi ha generositat, cap voluntat d'entesa, les posicions de cada bàndol –fins i tot en les faccions que té cada un dels dos sectors dins les seves file-res– s'han fet inamovibles, plenes de llops. No hi ajuda gaire que permanentment estiguem a punt de convocar eleccions, a Madrid o a Barcelona.

NI L'UNIONISME VOL PACTAR una tercera via, ni l'independentisme sembla disposat a conformar-se amb res que no sigui una república, sobretot quan la monarquia parlamentària espanyola està en plena in-

“Ni l'unionisme vol pactar una tercera via, ni l'independentisme sembla disposat a conformar-se amb res que no sigui una república, sobretot quan la monarquia espanyola està en plena involució

volució i arrossega el país cap a un retrocés que, en la seva caiguda, se'n pot emportar encara més drets i llibertats. Qualsevol polític que vulgui rebaixar les expectatives surt escaldat; propis i estranys busquen de fer-lo semblar ridícul. Aquest ja sembla un joc de tot o res.

EL MHP TORRA ES POT FER un fart de demanar diàleg, que tanmateix només el rebran si és per humiliar-lo; si poden fer de Torra –ara que ja l'han convertit retòricament en un xenòfob– un trofeu més del safari infinit contra Catalunya, que permet als caçadors més abrandats somiar a perpetuar-se o ocupar el poder d'una vegada per totes. Contra Catalunya, Espanya, en temps de realitats simplificades, es governa millor. Tot plegat ja s'assembla més a la trama infernal de *Joc de trons* que no a cap forma de política il·lustrada.

A SOBRE, A MADRID entren en una nova fase de la partida, amb la seva moció de censura, la qual, m'atreveixo a conjecturar, té poques possibilitats de viabilitat. El PSOE es veu dramàticament empès a plantejar-la, però Ciudadanos no voldrà investir un candidat que podria agafar volada i eclipsar Rivera com a opció de futur. El PP sobreviurà per la mateixa raó que Espanya aguanta: les alternatives fan més por que la trista realitat. Ningú vol arriscar, sobretot perquè saben que els altres es mossegaran el coll tot d'una que en tinguin la més mínima oportunitat. I Catalunya es converteix no en la manera de solucionar el problema sinó en la pilota en disputa.

EL QUE POT FER EL SOBIRANISME és acceptar que la partida serà llarga, no renunciar al combat moral però intentar jugar a tots els taulers, tenint en compte que cada contesa té el seu *tempo* i que les prioritats són mòbils. Només el realisme ens permetrà guanyar; qualsevol pla basat en els somnis i les quimeres, amb l'optimisme màgic que ha mogut el procés fins ara, ens portarà a més frustració i desesperança.

De set en set

Manuel Castaño

Banderes als balcons

La casa d'un home és el seu castell, com es deia abans, i per això molts volen que hi hagi, ben visible, un

estendard. Les xarxes socials no han jubilat encara el balcó com a lloc on floreixen les reivindicacions. A la bella població aquitànica de Sainte-Terre, de prop de 2.000 habitants, Christophe Roux, cuiner en els seus quaranta, va decidir exhibir des de casa seva la bandera de la França lliure –idèntica a l'oficial més la creu de Lorena al mig–, símbol de la resistència a l'ocupació alemanya durant la Segona Guerra Mundial. Però el batlle (socialista) no va apreciar el gest i va comminar-lo a treure-la; en declaracions a *Le Figaro*, precisa: “Si tothom s'entreté a posar les seves idees polítiques o religioses a la façana, on anirem a parar? Amb aquesta bandera, hom pot pensar que vol dir «França ha de ser dels francesos». Aquí això ofèn, no solament als immigrants.” Veiem com una autoritat s'arroga la competència d'interpretar el signe exhibit i de condemnar la intenció profunda que hi suposa. Ara, la Prefectura ha donat la raó al veí i al seu estendard, però no acaba aquí la cosa, perquè el batlle vol prosseguir el plet. Com que França encara mana molt en la moda política, no tardarem a veure intents de restricció d'aquesta mena. D'això del procés ha resultat una exagerada profusió de banderes, domassos, cartells i guarniments, tant en l'espai públic com en el privat. L'“On anirem a parar” és imminent. Combinant arguments d'estètica i de respecte a la majoria neutral, noves ordenances aviat ordenaran fer endreça.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Torrent vol un acord amb els grups sobre els llaços

Es compromet a consensuar una solució per evitar més polèmiques a la cambra

Nestlé portarà la seva divisió tecnològica a Barcelona

Siemens també aposta per Catalunya amb un centre d'R+D a Cornellà de Llobregat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra nomena nous

PAS El president signa un nou decret després que el govern espanyol es negui a publicar la proposta de restitució **ACCIÓ** Anuncia una querrela per prevaricació contra Rajoy **REPT** Impugnar el 155 i rescatar onze lleis socials, primeres tasques executives **MÉS** L'ANC retreu que "s'acoti el cap" i s'accepti la injustícia de l'Estat

Emma Ansola
BARCELONA

Catalunya ja té qui la governi. El president Quim Torra ha optat finalment per formar un executiu que pugui agafar les regnes de la Generalitat i comenci a esborrar el 155 de les institucions catalanes.

Ho va fer minuts després de rebre la comunicació oficial que el president Mariano Rajoy no publicaria la proposta de nomenar consellers Josep Rull i Jordi Turull, en presó preventiva a Estremera, ni Toni Comín i Lluís Puig, a l'exili. De fet, en el comunicat fet públic ahir per presidència explicaven que havien estat els esmentats consellers els que havien anunciat al president Torra la seva voluntat que "les institucions catalanes es tornin a posar al servei del poble de Catalunya".

No per esperada, deixava de ser sorpresa la decisió, a última hora d'ahir al vespre, de canviar els

Les frases

“Soc conscient que una part important de catalans no la veu possible o no la vol [la república]”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“L'estratègia de JxCat era la mateixa que ERC però gesticulant una mica abans de cedir”

Lluc Salellas
SECRETARIAT NACIONAL DE LA CUP

noms dels consellers amb la signatura d'un nou decret que perquè sigui efectiu caldrà que Rajoy el publiqui en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* per procedir a la presa de possessió i fer efectiu el nou govern. Segons fonts de presidència, l'acte es podria celebrar a partir de dissabte, ja que dues de les noves conselleres, Teresa Jordà i Ester Capella, diputades d'ERC al Congrés, han de participar en la votació de la moció de censura a Rajoy que es portarà terme entre dijous i divendres d'aquesta setmana a Madrid.

I un cop es formi go-

vern, el president Torra ja va anunciar les accions que emprendre en la primera reunió de l'executiu, una cita que es podria celebrar dimarts de la setmana que ve. Així i recollint el que va apuntar la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat, el govern presentarà una querrela per prevaricació contra el president Rajoy per haver impedit la publicació en el DOGC de la primera proposta de consellers. Seguidament, es prendran les primeres mesures per impugnar l'aplicació de l'article 155 i es presentaran al·legacions contra la impugació, per part del go-

vern espanyol, "d'onze lleis d'alt contingut social" aprovades en l'anterior mandat.

I qui seran els encarregats de fer-ho? Els substituïts dels consellers vetats per Rajoy seran finalment Alba Vergés, actualment membre de la mesa del Parlament que assumeix el lloc de Comín a Sanitat; Elsa Artadi agafa les regnes de la conselleria de Presidència i serà la portaveu del govern, un càrrec que tenia Turull en l'anterior mandat; Damià Calvet serà conseller de Territori i Sostenibilitat, i la diputada de Junts per Catalunya Laura Borràs agafa la cartera de Cultura per a la qual estava designat Puig.

Aquests noms formaran part d'un executiu que queda completat amb el vicepresident Pere Aragonès; el conseller d'Acció Exterior, Ernest Maragall; el conseller d'Interior, Miquel Buch; Josep Bargalló, a Ensenyament; Ester Ca-

El president, Quim Torra, al Palau de la Generalitat, ahir ■ EFE

Els nous consellers

Laura Borràs. Consellera de Cultura

Acadèmica i exdirectora de la Institució de les Lletres Catalanes

Nascuda a Barcelona el 1970, Laura Borràs és llicenciada en filologia catalana i doctora en filologia romànica a la UB, i els últims cinc anys ha dirigit la Institució de les Lletres Catalanes. Aquesta independent arribada a la política a la llista de Junts per Catalunya liderada per Carles Puigdemont va comissariar el Cen-

tenari Sales, Calders i Tisner l'any 2012. Professora de teoria de la literatura i literatura comparada a la universitat barcelonina, Borràs també hi dirigeix un màster sobre docència i difusió de la literatura en l'era digital.

Alba Vergés. Consellera de Salut

Un valor a l'alça dins d'Esquerra per rellevar Antoni Comín

Alba Vergés, de 40 anys, haurà de deixar aparçada la seva candidatura a l'alcaldia de la seva ciutat, Igualada, per Esquerra Republicana per centrar-se en la direcció d'una de les conselleries de més pes de la Generalitat, per pressupost i per personal que gestiona. L'actual secretària quarta de la mesa del Parlament és

un dels valors a l'alça dins d'Esquerra, que està en ple procés de buscar nous líders que supleixin la direcció empresonada o a l'exili. La seva formació acadèmica és una llicenciatura en economia i enginyeria informàtica

L'APUNT

Beneït "prusés"

Eva Garcia Pagán

Inés Arrimadas es lamentava al Cercle d'Economia el desembre passat en campanya electoral que l'economia catalana "no aguantarà quatre anys més de prusés". Brandava el discurs, que compartien amb Madrid, que la marxa d'empreses deixava Catalunya en poc mesos que la ruïna. Rajoy insistia que les empreses no tornarien a Catalunya amb un govern independentista... i

en qüestió de setmanes una vintena de multinacionals han anunciat inversions i obertura d'oficines o centres a Barcelona i Catalunya, Nestlé i Siemens ahir mateix. La mentida que el procés d'independència catalana espanta les inversions ja no ens la creïem, però fan servir tantes mentides per manipular l'opinió pública i guanyar vots que fa fàstic i por.

consellers

Comín retira la delegació de vot però manté l'acta

El diputat electe a Brussel·les Toni Comín va optar ahir per retirar la petició de delegar el seu vot en el president del grup parlamentari d'ERC, Sergi Sabrià. La decisió la va prendre després que s'aixequessin les mesures cautelars que li havia imposat la justícia belga i que eren base per acreditar la delegació de vot. Ahir, però, ERC va afegir que la decisió podria ser

temporal en funció de les necessitats del context. Tanmateix, sense mesures cautelars que el retinguin a Brussel·les, una tercera euroordre podria canviar la situació, la delegació de vot és difícil que es torni a sol·licitar, ja que podria ser impugnada i posar en risc la situació dels membres de la mesa del Parlament si l'accepten, un risc que els republicans no estan

disposats a córrer en aquesta legislatura. El fet que Comín no delegui el seu vot deixa el grup d'ERC amb un vot menys i la majoria que tenia el bloc amb Junts per Catalunya se situa per sota dels 65 escons que sumen Ciutadans, el PSC, el PP i els Comuns. Si res no canvia, la suma independentista tornarà a dependre dels quatre vots dels anticapitalistes.

pella, a Justícia; Chakir El Homrani, a Treball; Maria Àngels Chacón, a Empresa i Coneixement; Jordi Puigneró, a Polítiques Digitals i, finalment, Teresa Jordà, a Agricultura. Els nous nomenaments, amb l'entrada de tres dones més, han ajudat a millorar la paritat d'un executiu que, en la seva primera proposta, havia estat força criticat per l'escassa presència de conselleres.

L'ANC, en contra

Tanmateix, la nova configuració de l'executiu català ja va provocar ahir les primeres crítiques procedents del sector independentista. Concretament de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), que, a través d'una piulada, assumia amb contundència que "acotant el cap, seguint tutelats i acceptant la injustícia de l'Estat espanyol no es fa un govern efectiu. L'única possibilitat és la República", escrivien ahir a la xarxa.

Ara caldrà veure de qui-

na majoria disposen les dues forces que donen suport al govern, Junts per Catalunya i ERC, per tal de fer efectives les polítiques, i més quan la CUP ja se n'ha situat al marge. Els Comuns s'albiren com una nova possibilitat per tirar endavant, si més no, l'agenda més social per la qual continua apostant ERC amb l'objectiu d'exemplar la base a favor d'una república. Ara també caldrà està pendent de les explicacions sobre el nou full de ruta que el pre-

La presa de possessió del nou govern, a partir de dissabte

sident Torra haurà de detallar a la cambra catalana, una cita que es podria celebrar la setmana que ve, quan ja hi ha previst un ple els dies 6 i 7 de juny.

La jornada política d'ahir, amb la signatura del nou decret, va venir

precedida de la carta del secretari d'estat de les Administracions Territorials, Roberto Martínez de Castro, al secretari de govern de la Generalitat, Víctor Culler, en què justificava la no publicació dels quatre consellers perquè la proposta de Torra no era ni "vàlida" ni "eficaç". La negativa arribava l'endemà que el TSJC es declarés incompetent per reclamar a Rajoy la publicació dels nomenaments en el DOGC. Tot plegat enduria el vet i impossibilitava la presa de possessió dels consellers i la configuració del govern, i més quan cada cop eren més les veus tant des de dins de JxCat com d'ERC que instaven a formar govern. El resultat de la jornada també deixa enlaire algunes de les notícies de primera hora del matí en què l'oposició reclamava al president del Parlament, Roger Torrent, les sessions de control al president Torra, que aviat ja s'asseurà amb el seu nou equip. ■

Damià Calvet. Conseller de Territori i Sostenibilitat

Un veterà de l'administració que passa de l'Incasol a la conselleria

Damià Calvet, de 50 anys, és l'actual president de l'Incasol, últim organisme oficial on ha estat destinat després d'una extensa participació a l'administració, tant a la Generalitat com a l'Ajuntament de Sant Cugat, on és la mà dreta de l'alcalde, Mercè Conesa. La conselleria que ara dirigirà ja la coneix perquè hi ha

ocupat diversos càrrecs després que l'incorporés l'aleshores conseller Lluís Recoder. Militant del PDeCAT, té molt bona relació amb Josep Rull, a qui durant aquests mesos ha visitat en diverses ocasions a la presó d'Estremera.

Àngels Chacón. Consellera d'Empresa i Coneixement

Tinenta d'alcalde d'Igualada i directora executiva del 4D Health

Nascuda el 1968 a Igualada, on és primera tinenta d'alcalde, a més de regidora de Dinamització Econòmica, Coneixement i Interior pel PDeCAT, ha estat directora general d'Indústria. Llicenciada en dret per la UB i especialitzada en comerç exterior, Chacón va ser secretària general de la Unió Empresarial de

l'Anoia i professionalment prové del sector paperer, arrelat a la comarca. També és directora executiva del Centre de Simulació 4D Health per a la innovació en la seguretat del pacient, emplaçat a l'antic hospital d'Igualada.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un grup d'eurodiputats amb cartells a favor de l'alliberament dels presos polítics catalans, ahir a Estrasburg ■ LAURA POUS / ACN

Els familiars dels presos alcen la veu a Estrasburg

■ Denuncien al Parlament Europeu “la falta de democràcia” a l'Estat espanyol ■ Romeva defensa per carta que “la política sempre és prèvia al dret” i apel·la a la reacció dels demòcrates

Natàlia Segura

Estrasburg

El Parlament Europeu va ser testimoni ahir de la creixent queixa social sobre la situació dels drets fonamentals a l'Estat espanyol. Familiars i amics dels presos polítics catalans, dels joves d'Altsasu i del raper Valtonyc van denunciar a l'Eurocambra “la falta de democràcia a l'Estat espanyol”. En concret, els parents dels polítics i activistes independentistes empresonats

van acusar les autoritats espanyoles de voler-los imposar un “càstig, una venjança i una humiliació” pels darrers esdeveniments a Catalunya. “Em vaig casar amb un pacifista i ara és a la presó per un delictes de rebel·lió que s'ha de justificar amb una violència que no hi ha hagut”, va recriminar Diana Riba, la dona de Raül Romeva.

Admetent la dificultat per parlar on el conseller d'Exteriors destituït pel 155 va ser eurodiputat durant deu anys, Riba va llegir una carta del seu home expressament per a

L'Eurocambra veta l'obra retirada a ARCO

Presos polítics a l'Espanya contemporània tampoc es podrà veure a l'Eurocambra després que es retirés a ARCO. El comitè d'eurodiputats encarregats d'avaluar les peticions d'exposicions, format només per socialistes, liberals, populars i conservadors europeus, va vetar ahir la mostra de Santiago Sierra,

que l'eurodiputat d'ERC Jordi Solé volia portar a Brussel·les. Fonts parlamentàries asseguren que podia crear “reaccions adverses” i “interferir” en el desenvolupament de les activitats habituals del Parlament. El mateix grup tampoc va donar permís ahir a l'eurodiputada Teresa Giménez Barbat, exmembre

d'UPyD, per exposar una mostra de fotografies sobre el “constitucionalisme a Catalunya”. Fonts del Parlament indiquen que no es tracta d'una situació “excepcional” i que en altres ocasions han vetat exposicions de temàtiques com l'avortament, la revolució bolxevic del 1919 o l'Iran.

aquestes jornades sobre les violacions de drets a la Unió Europea. Adreçant el missatge als seus antics

companys d'hemicicle, Romeva va defensar que “la política sempre és prèvia al dret” i va apel·lar a la

“responsabilitat” de “tots els demòcrates” d'enfrontar-se amb “aquestes vulneracions”.

Malgrat criticar la posició de les institucions europees, també de l'Eurocambra, respecte al conflicte català, els ponents van fer una crida a la Unió Europea perquè no permeti que “un estat membre actuï impunement creant indefensió”. “Avui som nosaltres aquí per defensar la llibertat i la democràcia però demà s'hi podrien trobar altres, i això hauria d'espantar no només tots els ciutadans de l'Estat espanyol sinó també la UE”, va dir la filla de Joaquim Forn. Conscient de les crítiques, l'eurodiputat eslovè Ivo Vajgl va confessar que estava “avergonyit” per la reacció de la cambra europea a “la situació de l'Estat espanyol”.

Per això, els familiars i advocats reticents a confiar en l'elit política de la UE per donar una resposta a les seves demandes, van posar totes les seves esperances en la justícia europea. A poca distància de la seu del Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg, l'advocat Andreu Van den Eynde va assegurar que tenen poca confiança en la justícia espanyola i que és probable que el cas acabi en aquesta alta instància judicial d'abast europeu. “Les úniques garanties reals que tenim són les judicatures independents; Estrasburg és un bon recurs, però el problema que tenim és que totes les decisions que podríem portar aquí estan bloquejades per la judicatura espanyola”, va remarcar.

La jornada va ser organitzada conjuntament per Esquerra Republicana, el PDeCAT, Podemos, el PNV, Bildu, Catalunya en Comú, Izquierda Unida i el BNG, però també hi van assistir eurodiputats d'esquerres, liberals, ecologistes i nacionalistes d'arreu d'Europa per escoltar els testimonis. Cap del Partit Socialista Europeu, el Partit Popular Europeu ni dels partits euroescèptics. ■

Les frases

“Em vaig casar amb un pacifista i ara és a la presó acusat per un delictes de rebel·lió”

Diana Riba
DONA DE RAÜL ROMEVA

“L'Estat espanyol actua més per venjança que per justícia”

Anna Forn
FILLA DE JOAQUIM FORN

“No sentim prou veus escandalitzades en aquesta casa, on parlem sovint de drets humans”

Jordi Solé
EURODIPUTAT CATALÀ

“La UE hauria de ser una unió de valors que ara es desintegren. És una vergonya”

Mark Demesmaeker
EURODIPUTAT FLAMENC

“Estic avergonyit per com aquest Parlament Europeu ha reaccionat a la situació a l'Estat espanyol”

Ivo Vajgl
EURODIPUTAT ESLOVÈ

“Catalunya pateix una involució democràtica en drets i en llibertats”

Francesc Riera
CUNYAT D'ORIOL JUNQUERAS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Federico Jiménez Losantos en una imatge d'arxiu durant una recepció al Congrés dels Diputats ■ EL PUNT AVUI / ARXIU

Losantos és denunciat a Alemanya per amenaces

■ Ciutadans alemanys i advocats catalans activen l'acció ■ El periodista va insinuar que es fessin atemptats a Baviera

Redacció
BARCELONA

L'Associació Advocats Voluntaris 1-O de Reus ha impulsat una denúncia davant la fiscalia alemanya contra el periodista Federico Jiménez Losantos pels insults contra els ciutadans germànics proferits durant el seu programa de ràdio el dia de l'alliberament de Carles Puigdemont de la presó de Neumünster. L'acusen de "presumptes injúries i amenaces" després que "ciutadans alemanys residents a Catalunya" els van demanar de "posar-ho en coneixement de la fiscalia", segons informa l'agència ACN.

"Un dels nostres penalistes ha redactat la denúncia i hem buscat un company a Alemanya perquè en faci el seguiment", explica Salvador Mestre, president de l'entitat. L'associació d'advocats creu que la fiscalia pot elevar directament el tema a un jutjat o fer una investigació pel seu compte per comprovar la veracitat de les acusacions.

La denúncia inclou enllaços i vídeos de les declara-

cions de Losantos a *Es-Radio* el 6 d'abril. El matí de la sortida de Puigdemont del centre penitenciari del *land* de Schleswig-Holstein, el periodista va dir al seu programa que hi pot haver "200.000 ostatsges alemanys" a les Illes Balears i que "a Baviera poden començar a explotar cerveseries".

La frase

“A les Balears hi ha 200.000 ostatsges alemanys i a Baviera poden començar a explotar cerveseries”

Federico Jiménez Losantos
PERIODISTA D'ESRADIO

Un ciutadà teutó resident a l'Estat espanyol és qui ha signat la denúncia, tot i que té el suport de l'Associació Advocats Voluntaris 1-O. Segons Mestre, "a diferència dels delictes de rebel·lió i sedició, que no existeixen al Codi Penal alemany, el d'injúries i amenaces són delictes que comunament preveuen els codis penals dels països democràtics, com és el cas d'Alemanya". ■

Torrent busca un acord amb els grups sobre els llaços

■ Cs volia un informe jurídic sobre els símbols però es va desestimar ■ El president del TSJC, Jesús María Barrientos avala la persecució del groc

Redacció
BARCELONA

La imatge del portaveu de Cs, Carlos Carrizosa, retirant un llaç groc de la bancada del govern en l'últim ple va provocar moments de molta tensió al Parlament, una situació que el president, Roger Torrent, vol evitar que es torni a produir i per aquest motiu buscarà una solució pactada entre tots els grups.

Ahir, la mesa del Parlament va abordar la petició que havia fet per escrit Ciutadans per sol·licitar un informe jurídic als lletrats de la cambra sobre la presència de símbols a l'hemicicle. La proposta va ser rebutjada per la majoria de la mesa -JxCat i ERC- al·legant que es tractava d'una "qüestió política". Tot i això, Torrent es va comprometre a consensuar amb totes les formacions una solució per rebaixar la crispació i evitar més polèmiques. Si no es pogués arribar a aquesta entesa, llavors sí

Torra amb el llaç groc a la bancada de govern ■ JOSEP LOSADA

La data

25.05.18

Carrizosa retira el llaç groc que era a la bancada del govern i provoca que el ple se suspengui momentàniament.

que Torrent podria demanar l'informe jurídic. En aquest sentit, la portaveu del grup parlamentari PSC-Units per Avançar,

Eva Granados, va remarcar ahir que cal buscar un "equilibri" entre la llibertat d'expressió i la "no colonització" dels escons del govern amb llaços grocs perquè tots els grups es puguin sentir "còmodes."

Crítiques de Barrientos

D'altra banda, el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), Jesús María Barrientos, va afirmar ahir que les imatges d'enfrontaments en platges o al-

tres espais públics per la retirada de símbols grocs són "preocupants". D'aquesta manera, subscriu la crida del tinent fiscal de la fiscalia superior de Catalunya, Pedro Ariche, en què instava els responsables polítics i les associacions a "preservar els espais públics de qualsevol connotació de signe polític". Barrientos considera que garantint la neutralitat s'evitaran "enfrontaments d'aquesta naturalesa", va assegurar ahir ■

Ajuntament de Torredembarra
ANUNCI
APROVACIÓ INICIAL DE L'EXPEDIENT D'ESTABLIMENT DEL SERVEI D'APARCAMENT SOTERRANI EN EL CARRER FILADORS, QUE INCLOU EL REGLAMENT DEL SERVEI

El Ple de l'Ajuntament de Torredembarra, en sessió ordinària de data 17 de maig, ha aprovat inicialment l'expedient d'establiment del servei d'aparcament soterrani en el carrer Filadors, el qual inclou el Reglament regulador del servei.

D'acord amb el que estableixen els articles 178.1.b) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i 160 i 63.2 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny, l'expedient, que inclou la memòria justificativa i el projecte d'establiment del servei, el qual conté al seu torn com a Annex I el projecte de Reglament regulador del servei, resten exposats al públic a les oficines municipals, durant el termini de trenta dies hàbils, comptats des de l'endemà de la darrera publicació d'aquest anunci als mitjans següents: tauler d'edictes municipals, Butlletí Oficial de la Província de Tarragona, Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i un mitjà de difusió escrita diària, perquè les persones interessades puguin examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions i al·legacions que considerin oportunes.

En cas de no presentar-s'hi cap reclamació o al·legació, l'aprovació tindrà caràcter definitiu.

La qual cosa es fa pública a Torredembarra, el 18 de maig de 2018.

L'alcalde,
Eduard Rovira Guai

Festa Professional dels Enginyers
ENGINYERS GI
Engidiada

PREMIS 2018 MANEL XIFRA I BOADA
13a EDICIÓ

1 DE JUNY de 2018 a les 19 h. / Auditori de La Mercè

L'acte serà presidit per la Sra. Àngels Chacón, directora general d'Indústria del Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya.

- » Premi a la Transmissió del Coneixement Tècnic i Tecnològic.
- » Premi a la Millor Trajectòria Professional.
- » Premi al Grup de Recerca Aplicada o Centre Tecnològic.
- » Premis de reconeixement als guardonats pel Patronat de l'Escola Politècnica Superior de la UdG pel millor projecte de final de carrera.

Conferència "El coneixement: de la universitat a l'empresa", a càrrec d'Andreu Mas-Colell, catedràtic d'economia i exconseller de la Generalitat.

Reconeixement als enginyers tècnics industrials que compleixen 25 i 50 anys de col·legiació i als nous col·legiats d'ENGINYERS GI.

CAL CONFIRMAR L'ASSISTÈNCIA al tel. 972 207 444, al web www.enginyersgi.cat o bé directament al Col·legi. Recolliu la invitació al Col·legi per poder accedir a l'acte.

Patrocinen: **COMEXI**, **Sabadell Professional**, **BS**, **Caixa d'Enginyers**, **Col·labora: Universitat de Girona**

www.enginyersgi.cat · c. Barcelona, 33 1r · 17002 GIRONA · Tel. 972 207 444 · cefig@cefig.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Preses, no sotmeses

RECORD • El CDR Galvany dedica un emocionat homenatge a Carme Forcadell i a la resta de polítiques catalanes empresonades o exiliades **SOLIDÀRIES** • Es van llegir cartes de les encausades, que hi defensaven el feminisme i els drets socials i nacionals

M. Moreno
BARCELONA

Es jardins de Muñoz Ramonet amaguen una calma insòlita a tocar del brogit del carrer Muntaner de Barcelona. Ahir al vespre, el recinte silent va ser escenari d'un homenatge a les polítiques empresonades i exiliades, coincidint amb l'aniversari de Carme Forcadell, en presó preventiva a Alcalá Meco. Centenars de persones, la majoria dones, van participar en l'acte, inevitablement emotiu i presidit pel groc i el lila, organitzat pel CDR Galvany i conduït per l'actriu Mont Plans.

Previ a l'inici dels parlaments, els altaveus van estar una bona estona emetent cançons reivindicatives dels grans de la Nova Cançó, corejades adesiara per les assistents. Intercalades amb actuacions del cor del CIC, hi va haver una lectura del manifest *Cap dona a l'oblit*, en què es denunciava la "violència institucional" i on també es feia memòria de les dones que han sofert o que continuen sofrint repressió, com ara les que "han fet possible que Catalunya decideixi el seu futur polític a les urnes".

Es van llegir cartes de part de totes les encausades. La primera, la de Carme Forcadell, llegida per Iso-

Organitzadores i assistents a l'acte
van lliurar una panera de roses grogues i liles al marit de Carme Forcadell ■ JOSEP LOSADA

na Passola, en la qual, l'expresidenta del Parlament va fer una crida a "celebrar la vida" i va recórrer a la seva condició de periodista per instar a "cercar la veritat buscant les fonts en aquests temps foscos". Tot i la seva situació, que el seu marit, Bernat, comentava en petit comitè poc abans de l'homenatge, Forca-

dell es va permetre fer broma en el seu missatge sobre l'error en la data del seu naixement a la Viquipèdia, per acabar proclamant que, tot i que les dones estan "silenciades, oblidades i menystingudes", com passa amb la democràcia i la llibertat, "aquestes seran feministes o no seran".

A continuació es van llegir missives de l'exconsellera Dolors Bassa, també a Alcalá Meco, que va citar Virginia Woolf tot assegurant que "no hi ha barrera, pany o forrellat que posi fre a la meua ment", i de la que va ser responsable d'Ensenyament, Clara Ponsatí, exiliada a Escòcia, que va reivindicar la lluita pacífica i el compromís per la llibertat.

L'auditori seguia les lectures entre aplaudiments sentits i silencis solemnes. L'exconsellera Meritxell Serret, també exiliada, va expressar el desig que les dones adquireixin protagonisme "amb la força de la paraula i del gest", mentre que Anna Gabriel, en el seu text va denunciar "les estratègies del poder" que ja "ha declarat culpables" els polítics catalans. Gabriel va blasmar el "linxament mediàtic i la repressió", que són "mostres de debilitat d'aquest poder", per acabar amb la metàfora d'un tigre que "pot fer por, però que és de paper". L'última carta, de Marta Rovira, que lloava la "generositat" de Carme Forcadell, va precedir el discurs d'una emocionada Núria de Gispert, que no va poder evitar les llàgrimes evocant moments compartits amb l'expresidenta de l'ANC, de la qual va subratllar el "sacrifici", del qual "són conscients milers i milers de catalans". ■

EL PUNT AVUI+
T E L E V I S I Ó

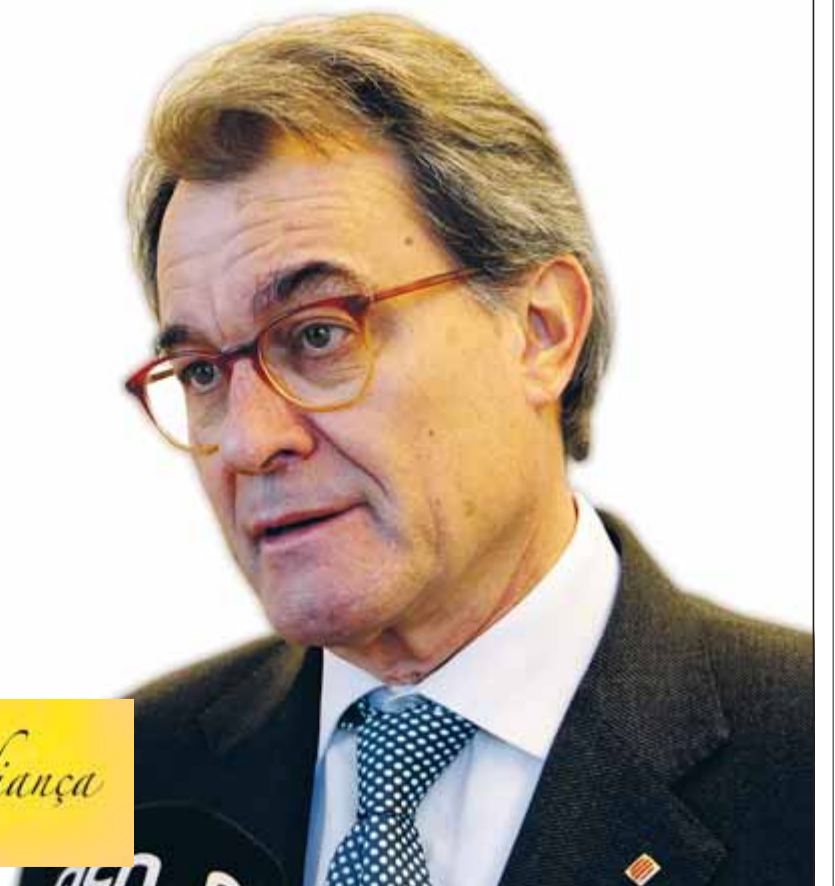
El director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo,
entrevista en el programa 'En confiança'
el 129è president de la Generalitat

Artur Mas

Avui, dimecres, a les 20.30 h i a les 23 h,
a El Punt Avui Televisió

Segueix-la també a www.elpuntavui.cat

EN
confiança

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

El futur imperfecte

“El que és just no és altra cosa que el que convé al més fort”, li fa dir Plató a Tasímac a *La República*. Però avui, en democràcia i en els estats de dret, precisament, el dret és per evitar les tiranies del més forts sobre els més febles. És per això que quan falla la seguretat jurídica, decau tot l'aspecte positiu del dret, i fa un temps que a l'Estat espanyol el dret s'ha rebregat de tal manera a favor dels poderosos que aquesta setmana Brussel·les ha avisat Espanya que utilitzés l'euroordre “adequadament i transparentment”; i hem escoltat d'altres instàncies, sense que ningú repliqués, que les raons d'estat estan per sobre del dret, i aquesta deriva d'adaptació del dret a les causes que es persegueixen ens porta a un estat de manca de seguretat jurídica com l'actual.

La unanimitat que hi ha entre el PP, PSOE i Cs en la utilització partidista del dret, indica que en el gruix de les forces polítiques espanyoles s'ha assumit com a màxima les raons d'estat per sobre de la democràcia, i és un gran retrocés democràtic.

És clar que el procés català els partits polítics espanyols l'han entomat amb una mena de pacte de sang en defensa de la unitat d'Espanya per sobre dels drets i assumint qualsevol cost polític,

Si Pedro Sánchez guanya la moció de censura, notarem ben poca cosa ■ JAVIER LIZÓN / EFE

econòmic i fins i tot democràtic. “Antes roja que rota” deien abans, i hi han tornat amb l'aplaudiment d'una gran majoria d'espanyols. A Juan Carlos Ibarra, el preocupa més la deriva catalana que tot el que hagi pogut “robar el PP”. Queda clar el nivell de degradació democràtica i ètica que tenim.

La sentència de la Gürtel ha estat un cop al tauler del 155 i ha fet saltar, de moment, l'estabilitat. Espanya ha entrat en una inestabilitat política important que pot

durar temps, guanyi o perdi Pedro Sánchez la moció de censura.

El Cercle d'Economia tenia un document preparat fent una proposta per resoldre el problema català, el més greu que pateix Espanya des del 1978, diuen en el document, i l'ha hagut de refer per introduir els efectes polítics i potser econòmics de la sentència de la Gürtel. Aquest document que té previst entregar als partits polítics en el marc de la Reunió Cercle d'Economia a Sitges que

obrirà el president Quim Torra, aporta sis propostes que recuperen una mica l'esperit del nou Estatut amb l'afegit que també s'hauria de referendar pels catalans.

Per primera vegada el Cercle d'Economia fa una proposta agosarada i fuig de la comoditat de l'equidistància i del “negociïn” de sempre. Ben segur portarà molt de debat, però és una proposta a per tenir en compte i estudiar-la detingudament. Veurem com és

rebuda a Madrid i en el marc de les jornades de Sitges. No tinc gaires esperances que sigui rebuda amb entusiasme.

I com molt bé albira el Cercle d'Economia, no ens venen temps gaire bons, i amb possibles turbulències nacionals que s'ajuntaran amb les internacionals pot ser molt perillós per a l'economia.

Espanya avui està molt més feble per entomar un xoc que no ho estava al 2007, quan va començar la crisi. Aleshores teníem un deute públic de poc més del 30% del PIB i avui el tenim del 100%, i a la caixa de les pensions hi tenien una reserva de 78.000 milions d'euros i avui hi tenim un dèficit de 18.000 milions anuals. De fet, ja som l'únic país de la UE expedientat per l'excessiu dèficit i Brussel·les ens reclama reformes per reduir el dèficit de les pensions i garantir-ne el sosteniment. Som l'únic país sotmès a vigilància reforçada de la UE pel descontrol dels comptes públics.

Si triomfa la moció de censura, que fins i tot dubto que el PSOE tingui ganes de guanyar-la, i hi ha un canvi de Mariano Rajoy per Pedro Sánchez, notarem ben poca cosa, pel que s'ha fet fins ara; i és que tenint un pressupost aprovat i vigilat per Brussel·les, el PSOE es trobarà amb la servitud del poder i l'esclavitud provocada per haver format part de la troica del 155.

Utilitzar la raó del més fort en contra del feble per fer justícia, no és estat de dret ni el camí per on es desenvolupa la convivència de les societats modernes i les seves economies.

Vuit festivals de senders per descobrir els Pirineus

Conèixer la fauna de nit o un concert a l'estany Gento, entre les múltiples propostes

J.R.
LLEIDA

Descobrir els secrets de les valls de Siarb, d'Àreu i de Cardós, al Pallars Sobirà, de la Val d'Aran, de la Cerdanya, de la Vall de Boí, a l'Alta Ribagorça, de la Vall Fosca, al Pallars Jussà o de la Muntanya d'Alinyà, a l'Alt Urgell, és possible aquests mesos de juny i juliol gràcies a la tercera edició dels festivals de senderisme dels Pirineus, que arriben aquest any a

aquests vuit territoris. Aquest esdeveniment, que ha anat sumant festivals des dels quatre de la primera edició fins als vuit de l'actual, és una iniciativa de la Generalitat i la Diputació de Lleida.

Aquestes propostes s'inspiren en els *walking festivals* dels països centreeuropeus, on estan molt consolidats, sobretot al Regne Unit. Els festivals combinen itineraris per a famílies i gent gran per camins senzills amb grans reptes per a caminants més avançats. A més de les rutes a peu, les activitats programades permeten conèixer la cultura local, ja que inclouen també tas-

tets gastronòmics, visites a museus o presentacions de llibres.

A la primera edició, celebrada l'any 2016 en quatre territoris pirinencs, s'hi van apuntar 600 persones; la segona edició va sumar dos territoris i 200 persones. Aquest any, amb la suma de dos territoris més, els organitzadors del festival esperen superar aquesta xifra.

Els vuit festivals van començar aquest cap de setmana passat a la Vall de Siarb. Des d'aquest dijous i fins al 3 de juny tindrà lloc el certamen Cerdanya Happy Walking, que inclou, per exemple, una excursió nocturna per conèixer

El refugi i l'estany de Colomers, en una imatge d'arxiu ■ J.R.

xer fauna d'alta muntanya que acaba amb un espectacle de dansa enmig del bosc. El cap de setmana del 9 i el 10 de juny té lloc el Festival de Muntanya Àreu-Pica d'Estats; el del 16 i 17 de juny, l'Alinyà, muntanya de camins, organitzat per la Fundació Catalunya-La Pedrera; del

29 de juny a l'1 de juliol, el Vall de Boí Trek, amb, per exemple, una visita nocturna a Sant Climent de Taüll, del 2 al 8 de juliol el Val d'Aran Walking Festival, una de les novetats d'aquest any i que, entre d'altres, permet descobrir els estanys de Colomers, del 12 al 15 de juliol el Fes-

tival de Senderisme Vall Fosca-Pirineus, amb entrada a la mina Eureka i un concert de música a l'estany Gento, i del 20 al 22 de juliol, el Festival de Senderisme Valls de Cardós, l'altre territori que s'estrena amb, entre d'altres, una visita a les *xemenetes de les bruixes*. ■

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45 De dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda

2x1 LIMITADA

Centre d'interpretació de l'Orde del Temple
Gardeny

**CASTELL
TEMPLER
DE GARDENY**

Turó de Gardeny, s/n de Lleida

Tots els caps de setmana i festius, de 10 a 2/4 de 2 del migdia

Preu de l'entrada: 2,60 euros

Cal presentar la targeta directament a les taquilles

2x1 LIMITADA

l'Estany
història i natura

CENTRE DE VISITANTS DE L'ESTANY

Plaça del Monestir, 4 de l'Estany (Moianès)
Més informació: www.viulestany.cat

Preu de l'entrada: 2 euros

Cal presentar la targeta directament a les taquilles

2x1 LIMITADA

EPICENTRE

Centre de Visitants del Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13 de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

MAZONI + ENRIC MONTEFUSCO
Festival Itaca

Plaça de l'Església de Gualta, dissabte 2 de juny, a 2/4 de 8 del vespre

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 18 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

SORTEIG ACONSEGUEIX 2 ENTRADES GRATUÏTES

BLAUMUT

Festivalot

Auditori de Girona, Sala Montsalvatge, dissabte 2 de juny, a 2/4 d'11 del matí

MISHIMA

Festivalot

Auditori de Girona, Sala de Cambra, diumenge 3 de juny, a 3/4 d'11 del matí

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins al dijous 31 de maig. Molta sort!

JEPSUS QUINTET

Jazz i més!

Auditori de Santa Coloma de Farners, dissabte 9 de juny, a les 9 del vespre

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 15 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

EVEREST COSTA BRAVA
Ctra. Santa Cristina, 85 de Platja d'Aro

OFERTA 2x1
Cal presentar la targeta Circuit + gronxador gegant
Preu del tiquet: 27 euros
Màxim 4 vals en t.b.
Vàlid fins al 24 de juny del 2018

INFORMACIÓ:
<http://www.everest-costabrava.cat/>

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

La televisió

La nostra graella

20.30 / 23.00 EN CONFIANÇA

Xevi Xirgo entrevista Artur Mas

Aquest vespre, el director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, entrevista l'expresident de la Generalitat i del PDeCAT Artur Mas, en una nova edició d'*En confiança*.

08.30 Notícies locals.

09.00 L'entrevista. Programa d'entrevistes amb Mònica Hernández. Convidat: Antoni Balmón, alcalde de Cornellà de Llobregat i secretari d'acció política del PSC.

10.00 Ben trobats. Magazin amb Clara Tena. Entrevista a Toni Gerez, cap de sala i sommelier del Castell Peralada Restaurant. Carme Lluveras, *coach*; Mariona Trabal, impulsora de la campanya Mugrons Lliures; Marta Nieto, codirectora de la Mostra Internacional de Films de Dones i de Drac Màgic, i Martina Matencio, fotògrafa, debaten si s'han de censurar els pits.

12.00 Notícies locals.

13.00 L'illa de Robinson. Reemissió.

14.30 Notícies locals.

15.30 Caminant per Catalunya. En aquest programa tornem al magnífic poble de Rupit per conèixer nous racons de gran bellesa.

16.00 Únics. *Ariadna Mallarach.*

16.30 Notícies locals.

17.00 L'hora d'anglès (English Hour).

► **Catalan Connections.** Marcela Topor entrevista l'emprenedor Mike Duff.

17.30 Autèntics.cat. Amb Xantal Llavina. Convidat: Saül Gordillo. Reemissió.

18.00 Notícies locals.

19.00 L'ILLA DE ROBINSON

Les notícies del dia, a 'L'illa'

En aquesta edició, Ferran Espada, Miquel Riera i Sergi Tarrés comenten les notícies més destacades de la jornada.

20.30 En confiança. Xevi Xirgo entrevista Artur Mas.

21.30 L'illa de Robinson. Reemissió.

23.00 En confiança. Reemissió.

00.00 Notícies locals.

La graella

TV3

06.00 Notícies 3/24.

08.00 Els matins.

El programa ha convidat dos exalcaldes, Joan Clos i Xavier Trias, perquè expliquin com afecten la capital de Catalunya uns comicis amb opcions tan polaritzades. Ara que falta un any per a les eleccions municipals, i la batalla de Barcelona es preveu que serà dura i intensa, se'ls pregunta sobre el sentit i l'eficàcia de candidatures unitàries, sobre els consensos possibles i, també, sobre la gestió de l'espai públic, en ple debat sobre els símbols i la llibertat d'expressió. A més, a la tertúlia s'incorpora Arnaldo Muñoz, director general d'Airbnb a Espanya i Portugal. També s'entrevista el guanyador del Català de l'Any 2017, i la periodista Mayka Navarro analitza l'actualitat de la crònica de successos.

11.00 Notícies 3/24.

13.55 Telenotícies comarques.

14.30 Telenotícies migdia.

15.40 Cuines. Llonzat en escabetch.

15.55 Com si fos ahir.

L'Andreu farà de cangur dels seus nebots i la família se li tira a sobre. La Gemma, per la seva banda, no se'n surt amb el projecte que li ha encarregat el Miquel i, a més a més, descobreix que el Cesc està embolicat amb la Cris.

16.40 Tot es mou.

20.15 Està passant.

21.00 Telenotícies vespre.

21.55 Alguna pregunta més?

Antonio Hidalgo, el presentador del programa Ailoviu, de Televisió de Múrcia, s'enfronta a les seves pròpies pifies al Pressing APM?

22.30 Joc de cartes. Amb motiu del seu 25è aniversari, es busca quin és el millor restaurant de la zona del rebost de l'Illa Diagonal. Marc Ribas visita el Ribera Manero, el restaurant amb peixateria que regenta Carles Centelles; el Camarasa Fruits, l'espai que condueix Marc Taribó, i el Sakura Ya, d'Anna Saura, un dels restaurants japonesos pioners de la ciutat.

23.40 Joc de cartes. Reemissió.

SUPER 3 / 33

11.20 Les noves aventures de Geronimo Stilton.

12.05 Espies de veritat.

12.50 Les aventures del Gat amb Botes.

13.15 El detectiu Conan.

14.00 Shin Chan.

14.45 Bola de drac Z.

15.32 Vicky, el viking.

16.17 Yakari.

16.54 El petit drac Coco.

17.20 Pirata i Capitano.

17.45 La caleta de la Lily.

18.05 El Mic i els seus amics.

18.30 Dinotrux.

18.53 El drac Digby.

19.05 Salve, rei Julien!

19.30 Info K.

19.44 Kody Kapow.

20.05 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

20.55 El detectiu Conan.

21.25 Com si fos ahir.

22.00 Quèquicom.

23.00 60 minuts. L'Emma vol viure: Emma Caris, una jove estudiant holandesa, tenia, des de l'adolescència, un dels trastorns alimentaris més greus, l'anorèxia. Amb només 18 anys va començar a filmar la seva pròpia lluita contra aquesta malaltia. En fer-ho, l'Emma ja intuïa que la seva pel·lícula acabaria d'una d'aquestes dues maneres: o bé aconseguiria recuperar-se del seu estat d'extrema feblesa, o bé l'anorèxia la portaria a la mort.

23.55 Cinema a mitjanit. El cadàver d'Anna Fritz.